

## Arrest

**nr. 267 921 van 28 maart 2022**  
**in de zaak RvV X / IV**

**In zake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN  
Martelarenplein 20E  
3000 LEUVEN

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 29 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. E. VERSTRAETEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 24 juni 2020 en diende op 26 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 maart 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker werd gehoord op 8 oktober 2021.

1.3. Op 26 november 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 november 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart van Palestijnse origine te zijn, geboren te Khan Younis in de Gazastrook, op 25 april 2001. U vervulde de middelbare school in 2019. Doorheen uw studies deed u studentenjobs in de bouwsector en in de horeca. Tot aan uw vertrek uit de Gazastrook woonde u samen met uw moeder, vader en zussen in uw ouderlijk huis in Khan Younis, hetgeen een eigendom van uw oom is. Uw zus R. woont sinds haar huwelijk in Saudi Arabië. Uw moeder is op 26 september 2021 overleden aan de gevolgen van Covid 19.*

*Uw vader is werkzaam bij Hamas. Midden jaren negentig werd hij in Israël gevangengenomen voor een jaar. Op heden werkt hij bij het openbaar ministerie van Hamas. Hij stuurde u vanaf het vierde leerjaar tot 2016 naar de zomerkampen van de organisatie. Vervolgens nam u deel aan de jeugdkampen en diende u trainingen te volgen waarbij uw militaire vaardigheden werden aangescherpt en u leerde omgaan met wapens. In 2018 moest u deelnemen aan de Al Awda betogingen. Uw vader hechtte niet veel belang aan het onderwijs. Hij achtte het belangrijker dat u de Sharia bestudeerde en had u graag in de toekomst actief gezien als commandant bij Hamas. Zo kwam u na het beëindigen van uw middelbaar onderwijs te weten dat u moest gaan deelnemen aan een militaire opleiding bij Hamas. Uw moeder zag dit niet zitten en hield u vaak thuis. Wanneer uw vader dit te weten kwam, pakt hij u en uw moeder zwaar aan. Uw moeder regelde hierop in het geheim uw vertrek uit de Gazastrook. Twee dagen voor uw voorziene vertrek, vertelde ze u dat u in het buitenland moest gaan studeren. Hoewel u haar niet wilde achterlaten, kon ze u toch nog overtuigen.*

*Op 22 september 2019 vertrok u uit de Gazastrook. Vijf dagen later trok u vanuit Egypte naar Turkije, alwaar u een twintigtal dagen verbleef. Vervolgens trok u naar Griekenland. U verbleef twee maanden op het eiland Kos alvorens 5 maanden door te brengen in Athene. U zette uw reis voort via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland. Op 24 juni 2020 kwam u in België aan. Op 26 augustus 2020 diende u in België een verzoek om internationale erkenning in.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u te vrezen door uw vader gedood te worden omdat u weigerde uw diensten te verlenen aan Hamas en deel te nemen aan hun militaire trainingen.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een foto van u tijdens een toneelvoorstelling, een foto van uw vader met enkele mannen, een foto van uw vriend M.A.A., een nieuwsartikel over het gedachtengoed van Hamas en hun rekruteringsmethoden, een certificaat van uw Koranstudie, uw schoolrapport, een schoolrapport van uw zus, een attest van uw school aangaande een cursus die u volgde, een niet getekende echtscheidingsakte, de overlijdensakte van uw moeder, drie attesten aangaande het overlijden van uw moeder, een attest aangaande de gevangenschap van uw vader, een attest in verband met schade aan jullie huis ten gevolge van de oorlog van 2014, een attest over vernielingen aan jullie gronden tijdens de intifada begin jaren 2000, Een afschrift van een geldtransfer, twee elektriciteitsrekeningen, een filmpje van uw zieke moeder, een foto van haar laatste rustplaats, zeven foto's van uw vader in het kader van zijn werk, een foto van A.A.A, een foto van uw oom A., twee foto's van u met enkele leeftijdsgenoten, een foto van uzelf als kind, een selfie van u aan de grensovergang van Rafah, twee screenshots aangaande propaganda van Hamas, een screenshot van een Facebookpost over een zomerkamp, een link naar het Facebookaccount van uw vader en een link naar het Facebookaccount van A.M.A.K.A.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U verklaart te vrezen door uw vader gedood te worden omdat u weigerde uw diensten te verlenen aan Hamas en deel te nemen aan hun militaire trainingen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 8/10/2021, p. 17).*

*Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit geregistreerd bent bij UNRWA en dat u nooit beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA (CGVS p. 9). Bijgevolg moet uw verzoek om internationale bescherming onderzocht worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Dit omwille van volgende redenen.*

*Vooreerst moet er op gewezen worden dat uw gedrag na aankomst in Europa niet strookt met uw vluchtmotieven. Zo blijkt dat u zich reeds medio oktober 2019 in Griekenland bevond (EURODAC Search Result). Hoewel uw vingerafdrukken werden afgenomen en u zeven maanden in het land doorbracht (verklaringen DVZ, 15/09/2020, vraag 37; CGVS p. 16), diende u geen verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat het heel moeilijk was in Griekenland en er daar niets was voor u (CGVS p. 17). Daarnaast stelt u dat u er allemaal geen verstand van had (CGVS p. 17). Ook in Oostenrijk, alwaar uw vingerafdrukken opnieuw werden afgenomen, koos u ervoor geen verzoek in te dienen en via Duitsland door te reizen naar België (CGVS p. 17). Hierop diende u op 26 augustus 2020, tien maanden na uw aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten (CGVS p. 16). Uw keuze voor België verantwoordt u door te wijzen op de aanwezigheid in België van veel Palestijnen, waaronder uw neef (CGVS, p.17). Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Hierbij kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor hem of haar ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk beschermd te worden. Uw houding waarbij u na aankomst op Europees grondgebied uw verzoek laat afhangen van uw smaak of persoonlijk doel valt niet te rijmen met het hebben van persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid.*

*Verder moet er op een reeks ongerijmdheden in uw verklaringen gewezen worden. Zo laat u bij de DVZ optekenen dat u omwille van de relatieproblemen van uw ouders op eigen houtje naar een gebedshuis van Hamas trok, er koranlessen volgde en meedeed aan sportieve trainingen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U stelt verder dat u doorging met uw religieuze activiteiten tot het jaar 2019 met als doel Hamaslid te worden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Toen uw moeder doorhad dat u op het punt stond een militaire training te beginnen en er dus meer aan de hand was dan wat Koranlessen, besloot zij dat de Gazastrook niet meer veilig was voor u (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS stelt u echter dat u van kindsbeen af omwille van uw vader terechtkwam in het circuit van rekrutering bij Hamas (CGVS p. 4, 5, 6, 7, 12, 13, 17). Naast het gegeven dat u een totaal andere voorstelling van de oorzaak van uw probleem weergeeft bij de verschillende Belgische asielinstanties, moet ook nog op gewezen worden dat u tijdens uw interview bij de DVZ met geen woord spreekt over uw vader, noch dat hij enige rol in een mogelijke rekrutering door Hamas gespeeld zou hebben. Er mag nochtans verwacht worden dat u over de centrale elementen in uw verzoek om internationale bescherming eenduidige verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat u doorheen uw gesprekken met de Belgische asielinstanties inconsistent bent in uw verklaringen, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw vluchtmotieven. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij in staat is de autoriteiten van het land aan wie hij bescherming vraagt, volledig en*

eenduidig in te lichten over de redenen die ertoe geleid hebben dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten. Quod non in casu.

Vervolgens moet er op gewezen worden dat uw verklaringen aangaande uw vader niet gevolgd kunnen worden. U tracht uw vader voor te stellen als een conservatief lid van Hamas die prat gaat op een radicale vorm van de islam en zijn zoon wil laten strijden onder de vlag van Hamas (CGVS p. 7, 11, 12, 14). Hij liet u daarom deelnemen aan koranlessen, kampen en trainingen van Hamas zodoende u bij de groepering kon aansluiten en zich kon inzetten voor de Palestijnse strijd (CGVS p. 6, 7, 8, 11, 12, 17). Voor uw zussen had uw vader weinig plannen daar zij toch maar moeten trouwen, zo stelt u (CGVS p. 14). Bovendien zijn de universiteiten gemengd en mochten zij dus niet studeren (CGVS p. 14). Voorts stelt u dat uw vader onderwijs in het algemeen niet belangrijk vindt en liever had dat u zich in de Sharia verdiepte (CGVS p. 7). Wanneer iemand hem tegensprak regeerde hij met ijzeren hand, zo alludeert u (CGVS p. 12, 13, 14). Het geheel van voorgaande verklaringen staat echter haaks op de informatie die werd ingewonnen uit de Facebookprofielen van u, uw zussen, uw vader en uw moeder. Hieruit blijkt dat u opgroeide in een warm nest waar eenieder de vrijheid had zich te ontwikkelen en men elkaar steunt. Zo blijkt in tegenstelling tot uw verklaringen dat uw zussen wel degelijk mochten studeren. Uw zus Duwaa/Doaa studeert architectuur aan de Universiteit van Palestina. Daarnaast heeft uw R. ingenieursstudies genoten aan de Al Azhar universiteit, een aan Fatah gelieerd instituut, alvorens zij naar Saudi Arabië trok. Voorts studeerde uw zus Yasmin/Jasmin af als verpleegster binnen de richting verpleegkunde en anesthesie en blijkt uw zus R. ingeschreven te zijn als advocate bij de Palestijnse Balie. Nergens uit voorgaande mag blijken dat uw vader van mening is dat zijn dochters niet meer in het leven te doen hebben dan te trouwen. Evenmin mag hieruit blijken dat hij gekant is tegen onderwijs. Uw vader laat ook niet na uw zussen publiekelijk te feliciteren met hun verdiensten. Zij van hun zijde steken hun dankbaarheid en trots evenmin onder stoelen of banken. Ook jegens u blijkt uit de commentaren van uw zussen dat zij u een mooie toekomst aan de universiteit toewensten. Naast voorgaande vaststellingen, mag het ook duidelijk zijn dat uw vader geenszins een conservatieve man blijkt te zijn die prat gaat op de islamitische geloofsleer. Voorgaande vaststellingen spreken immers voor zich. Ook blijkt uw vader tot heden ook u een warm hart toe te dragen, zoals mag blijken uit de recentelijke verjaardagwensen die hij u via het account van uw zus R. overmaakte. Uit niets mag blijken dat jullie relatie vertroebeld is. Evenmin kan er uit de levenswandel van uw zussen opgemaakt worden dat jullie vrijheden beperkt zouden zijn en jullie opgroeide in een sfeer van radicale islam of waarin het algemeen doel van Hamas of geloof primeert op uw welzijn en ontwikkeling op u of die van uw zussen. Het geheel van voorgaande vaststellingen ondermijnt het geloof in uw verklaringen aangaande uw vader, het gedrag dat hij jegens u geuit zou hebben of de toekomstvisie die hij voor u had. Uw voorstelling dat uw vader u vanuit zijn conservatief islamitisch gedachtegoed wilde dwingen om bij Hamas te gaan vormt de kern van het asielrelaas waaraan u uw beschermingsnood ontleent. Bijgevolg wordt het geloof in uw beschermingsnood door bovenstaande vaststellingen geheel onderuit gehaald.

Het gegeven dat er geen geloof aan de grondslag van uw problemen gehecht kan worden, brengt het geloof in uw algehele vluchtmotieven in het gedrang. Hoe dan ook moet dient er opgemerkt te worden dat u met uw verklaringen geenszins heeft kunnen overtuigen.

Het valt het op dat u over essentiële elementen betreffende uw beleving binnen het kader van Hamas, de mist in gaat. Zo is het opmerkelijk dat u stelt alleen maar naar Hamas scholen geweest te zijn (CGVS p. 6), terwijl uit het schoolrapport dat u neerlegt blijkt dat u afstudeerde van de Khaled Al Hassan school, een van de grondleggers van Fatah. Dat uw een school genoemd werd naar een Fatah prominent sluit met een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijk uit dat het om een Hamas school gaat. Het mag dan ook verbazen dat uw vader, van wie u stelt dat hij doordrenkt is van de Hamas ideologie, net met de directie van die school goede banden onderhoudt (CGVS p. 7). Indien uw vader het belangrijk achtte dat u van kindsbeen af werd ondergedompeld in de wereld van Hamas, kan er van hem verwacht worden dat hij een andere school zou kiezen. Voorgaande vaststellingen doen dan ook sterk afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Voorts mag het opmerkelijk wezen dat u stelt in 2016 en 2017 tijdens activiteiten van Hamas met een wapen type AK 47 (Kalasjnikov) leerde omgaan en leerde hoe u het diende te onderhouden (CGVS p. 8). Wanneer u immers gevraagd wordt om eens uit te leggen hoe dat in zijn werk gaat tracht u de vraag te ontwijken en zegt u niet te weten hoe u het moet gebruiken, u enkel een houten geweer kreeg en het kamp [maar] een week duurde (CGVS p. 8). Geconfronteerd met uw stelling dat u zelf verklaarde het geleerd te hebben en dat het kamp dertig of veertig dagen duurde, stelt u dat het niet iets is dat je op enkele uren kan leren (CGVS p. 8). Uw ontwijkende gedrag werkt allerm minst vertrouwen in uw verklaringen. Uiteindelijk waagt u zich aan een poging om uit te leggen hoe een AK47 gedemonteerd en

*onderhouden dient te worden (CGVS p. 8). Uw uitleg komt echter niet in de verste verte in de buurt van een eigenlijke demontage en onderhoud van dit geweer, zoals mag blijken uit de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier. Voorgaande vormt een basiselement in het leren omgaan met een wapen. Er kan van Hamas verwacht worden dat indien zij u tot strijder wilden opleiden, zij u dit tot vervelens toe zouden laten uitvoeren hebben. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweringen aangaande wapentrainingen die u zou hebben gekregen. Voorgaande brokkelt dan ook eens te meer het geloof in uw verklaringen af en zet uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling.*

*Ook uw desinteresse in wat u mogelijk te wachten stond, valt op. In dit kader verklaart u dat uw vader van u een commandant wilde maken maar blijkt u niet te weten van wat u juist commandant moest worden (CGVS p. 11). Zelf zou uw vader het ook niet geweten hebben (CGVS p. 11). Er kan echter verwacht worden dat indien uw vader uw toekomst pad bij Hamas had uitgetekend, hij toch een idee heeft van de dienst waar hij u zou willen plaatsen en hij eveneens tracht u warm te maken voor zijn plannen (CGVS p. 11). Daarnaast kan er niet begrepen worden dat u niets over het werk van uw vader weet te produceren (CGVS p. 5, 12). Ook uw these dat uw moeder u regelmatig vroeg om thuis te blijven van de lessen (CGVS p. 12) kan niet overtuigen gezien uw verklaringen. U stelt immers samen met uw moeder geslagen te worden indien uw vader te weten kwam dat u niet naar de opleidingen van Hamas was geweest (CGVS p. 12). Er kan van haar dan ook verwacht worden dat zij u gewoon naar de lessen zou laten gaan, al was het maar om dit soort geweld (tijdelijk) te ontkomen.*

*Vervolgens mag het verbazen dat u niets kan produceren over de vermeende positie van uw vader bij Hamas. U stelt dat hij geheimzinnig deed, hij regelmatig kopstukken van Hamas ontmoette en hij bij het openbaar ministerie werkt (CGVS p. 5, 12). Ook zou hij al sinds de jaren negentig actief zijn bij Hamas en meerder keren vereerd zijn door de beweging (CGVS p. 12). Hij vertelde volgens u nooit iets over zijn werk omdat hij dat niet mee naar huis nam, zo stelt u (CGVS p. 5). Het mag echter verbazen dat u, een jonge geschoolde man, niets zou kunnen produceren over het werk van uw eigen vader. Temeer wanneer hij gedecoreerd zou zijn door de beweging die de plak zwaait in de regio waar u woont. In dat geval kan er vanuit gegaan worden dat zelfs wanneer u niets van uw vader zou vernemen, u uit tweede bron enige informatie zou inwinnen. Bovendien kan er van iemand die zijn zoon wil onderdompelen in de wereld van Hamas verwacht worden dat hij zijn heroïsche verhalen over groepering stelselmatig zou delen. Daarnaast kan er van hem verwacht worden dat hij u zou voorzien van enige achtergrond van de organisatie, het ontstaan ervan en het algemeen doel. Echter wanneer u gevraagd wordt of u met uw vader ooit over Hamas gesproken heeft, stelt u verhalen over de profeet en families die zich inzetten voor de strijd van hem gekregen te hebben (CGVS p. 13). Dit is echter weinig ernstig daar er toch ten minste van uw vader verwacht mag worden dat hij zou proberen u warm te maken voor het algemeen doel van Hamas, de bevrijding van Palestina. U verwijst echter doorheen uw verklaringen naar 'de strijd' maar verwijst niet een keer naar voorgaand einddoel van Hamas (CGVS p. 8, 12, 13). Voorgaande is de reden van hun bestaan. Er kan aangenomen worden dat uw vader u dat toch met papelepel zou hebben ingegeven. Echter verbindt u doorheen uw verklaringen 'de strijd' telkens met moslimextremisme maar lijkt u te vergeten dat Hamas een andere agenda heeft. Voor het overige valt het niet te begrijpen dat uw vader zijn enige zoon in die 'strijd' zou willen gooien. Als enige zoon in uw gezin wacht u immers volgens de islamitische voorschriften een belangrijke verantwoordelijkheid ten aanzien van uw zussen en uw ouders. Dat uw vader dan zomaar in een 'strijd' zou gooien als militair bij Hamas zodoende hij trots kan zijn (CGVS p. 12), is weinig ernstig. Er kan van hem verwacht worden dat hij zijn zoon zou beschermen tegen elk mogelijk risico op zijn leven. Niet in het minst daar hij u ook kan doen aansluiten bij Hamas zonder dat u een wapen dient op te nemen. Het geheel van wat voorgaande vaststellingen valt niet overeenstemming te brengen met wat er verwacht kan worden in de geest van uw verklaringen. Bijgevolg zet u uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling.*

*Tenslotte doet het gegeven dat u probleemloos via de grensovergang van Rafah kon vertrekken, eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen. U stelt dat u zelf met behulp van een agent van Hamas uw overgang regelde (CGVS p. 10). Wie deze agent was, weet u niet (CGVS p. 10). Dat u niet eens de naam van de agent kent die u helpt een gewaagde vluchtpoging te ondernemen is allerm minst overtuigend. Indien u daadwerkelijk, als zoon van een 'vereerd' Hamaslid die contacten heeft met de kopstukken (CGVS p. 5), het land probeert te verlaten zonder dat u gebruik maakt van de connecties van uw vader kan er verwacht worden dat er ter plaatse ten minste vragen worden gesteld (CGVS p. 10). U verklaart echter nog tijd gehad te hebben voor een selfie (CGVS p. 10), hetgeen veel zegt over uw dringende nood om het land te ontvluchten. Naast voorgaande vreemde verklaring, valt het ook niet te begrijpen dat u geholpen zou worden door een Hamas agent terwijl uw vader een 'vereerd' lid zou zijn bij het openbaar ministerie. De gevolgen voor deze agent zijn immers niet te overzien indien uw vader te weten zou komen dat hij u geholpen heeft. Voorts kan er van andere aanwezigen bij de grens verwacht*

worden dat zij uw vader tijdig ingelicht zouden hebben. Voorgaande merkwaardigheden doen dan ook eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een geponde vrees voor vervolging te hebben.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een enorme impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 18 december 2018 blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiliënsector. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die voldoende financiële middelen hebben over een generator of zonnepanelen beschikken waardoor ze 24/24u toegang hebben tot elektriciteit de Gazastrook. Goede bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, nuttigen hun maaltijden in de talrijke restaurants, of doen hun boodschappen in één van de twee winkelcentra gelegen in de gegoede wijken van Gaza. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen.

Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie **OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 6 (25 June–1 July 2021)**, beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-opt-situation-reportno-6-25-june-1-july-2021>). Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in preciaire omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van **zeer uitzonderlijke omstandigheden** waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering **klemmend** zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). **U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.** Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoort te zijn.

U bent immers een volwassen jongeman die opgroeide binnen een gezin waarbij zijn zussen in de mogelijkheid gesteld werden om universitaire studies aan te vatten en hiertoe gestimuleerd en gesteund werden door hun ouders. Ook voor u werd een universitaire studie beoogd, zoals bovenaan gebleken is. Overigens verklaart u dat uw zussen en vader tot heden wonen in uw ouderlijk huis, hetgeen een

eigendom van uw oom langs vaderszijde is. De woning heeft drie slaapkamers, een salon, een gastenruimte, een badkamer, een keuken en twee balkons (CGVS p. 4). Voorts bezit uw vader nog een stuk landbouwgrond. Hoewel u verklaart dat het loon van uw vader, die tot heden bij het openbaar ministerie werkt, niet voldoende was (CGVS p. 5, 8) bleek u evenwel zakgeld te krijgen van uw moeder en kon er dagelijks eten en drinken voorzien worden (CGVS p. 8). Vervolgens was uw moeder mits hulp van haar broers in de mogelijkheid om naar Saudi Arabië te reizen (CGVS p. 9) en ook uw reis naar Europa van vijf tot zes duizend dollar werd gefinancierd door hen (CGVS p. 9). Immers blijken uw zussen, in tegenstelling tot uw verklaringen (CGVS p. 8), hun plaats op de arbeidsmarkt gevonden te hebben. Tenslotte blijkt u nog contacten te onderhouden met uw familie in de Gazastrook (CGVS p. 4), hetgeen overigens ook duidelijk is uit de Facebookprofielen van uw zussen. Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u bij terugkeer geen beroep kan doen op uw familie noch dat zij niet bereidwillig zouden zijn om u te helpen. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gaza precare levensomstandigheden zou kennen.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 27 augustus 2021**, beschikbaar op [https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_territoire\\_palestinien\\_-\\_gaza\\_situation\\_securitaire\\_20210827.pdf](https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20210827.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëliische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëliische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggeschroefd worden. De Israëliische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël getroffen hebben om de Covid-19-pandemie te bestrijden zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021, relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëliische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerde de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van olopemde spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Nadat raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëliische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2.200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëliisch grondgebied en doelgerichte Israëliische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëliische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

*Tot slot komen er nog steeds regelmatige incidenten voor in de bufferzone. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.*

*Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in mei 2021 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie moet evenwel besloten worden dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. U kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Er dient opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*U toont bovendien niet aan dat u omwille van persoonlijke omstandigheden minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten.*

*Aangezien er geen persoonlijke elementen kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.*



*In verband met de vraag of het op dit ogenblik mogelijk is, terug te keren naar de Gazastrook via de grensovergang van Rafah of via enig ander toegangspunt, meent het Commissariaat-generaal dat deze vraag niet relevant is voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Uit uw administratieve dossier blijkt namelijk dat u geen bijstand van het UNWRA genoot, dat uw verzoek om internationale bescherming aldus moet worden onderzocht in het licht van artikel 1A van het Verdrag van Genève, en niet in het licht van artikel 1D, en dat u dus moet aantonen dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Net zoals een verzoeker ten aanzien van zijn land van nationaliteit een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet aantonen, moet een staatloze verzoeker, om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming, aannemelijk maken dat er in zijn hoofde een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat en dat hij om de redenen bedoeld in de voormelde wetsbepalingen niet kan terugkeren naar zijn land van gewoonlijk verblijf. De feitelijke onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook of de problemen die een terugkeer beletten moeten het vereiste persoonlijke, opzettelijk en ernstige karakter vertonen opdat er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Dit is hier niet het geval. De opening vloeit voort uit regionale politieke problemen en hangt af van diverse factoren, inclusief en in ruime mate van de manier waarop de Palestijnen zelf de Gazastrook beheren. Deze moeilijkheden houden geen verband met uw persoonlijke eigenschappen of waarvan we kunnen aannemen dat ze bewezen of gegronnd zijn, wat niet het geval is gelet op de voorafgaande overwegingen. Bovendien meent het Commissariaat-generaal dat het gegeven dat men door de (eventuele en tijdelijke) sluiting van de grensovergang te Rafah moet wachten om terug te keren niet dermate ernstig is dat het als vervolging of ernstige schade in de zin van de wet kan worden bestempeld. Bijgevolg meent het Commissariaat-generaal dat, indien dat de grensovergang op dit ogenblik gesloten zou zijn, dit loutere gegeven geen vrees voor vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de wet aantoonst. Het CGVS meent dat de vraag of u al dan niet kan terugkeren alleen relevant is op het ogenblik dat van eventuele beslissing tot terugleiding of verwijdering van het grondgebied, wat echter tot de bevoegdheid van de Dienst Vreemdelingenzaken behoort.*

*Bovendien stelt het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie (zie de COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, beschikbaar op [https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif\\_territoire\\_palestinien\\_gaza\\_retour\\_dans\\_la\\_bande\\_de\\_gaza\\_20200903.pdf](https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_territoire_palestinien_gaza_retour_dans_la_bande_de_gaza_20200903.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), vast dat het op dit ogenblik mogelijk is om naar de Gazastrook terug te keren. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort.*

*In de mate dat bij de beoordeling van het reëel risico op ernstige schade onderzocht moet worden of u door onveilige gebieden zou moeten reizen om uw "veilig" gebied te bereiken ((EHRM, 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh tegen Nederland, en RvS 18 juli 2011, nr. 214.686).) wijst het CGVS er op dat men zich, om toegang te krijgen tot de Gazastrook, naar het noorden van Egypte dient te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, zonder verdere formaliteiten, op voorwaarde dat ze rechtstreeks naar de Gazastrook reizen en dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.*

*De opening van de grensovergang te Rafah wordt medebepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen, voornamelijk Wilayat Sinai, die in 2014 trouw gezworen heeft aan de Islamitische Staat, regelmatig aanslagen plegen. Uit de beschikbare informatie (cf. COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza van 3 september 2020, en meer in het bijzonder hoofdstuk 2 getiteld "Situation sécuritaire dans le Sinai*

Nord”) blijkt dat het doelwit van deze aanslagen de in de regio aanwezige politie en het leger zijn. De Wilayat Sinaiï maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van berymbommen gericht tegen militaire voertuigen, en het neerschieten van militairen, politieagenten, en personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints, militaire gebouwen en kazernes. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia’s uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de plaatselijke burgerbevolking te ontzien, zijn hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat **Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet geïdendeerd worden, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.**

Vanaf februari 2018 hebben de Egyptische autoriteiten een omvangrijke antiterroristische operatie uitgevoerd, bekend als “Operatie Sinaiï 2018”, die tot op heden nog niet officieel is afgesloten. In 2019 en 2020 bleven militanten zich richten op leden van de Egyptische veiligheidsdiensten (militairen, dienstplichtigen, politie, ...) en op mensen die geacht worden samen te werken met de regering (arbeiders, leiders en leden van aan de regering gelieerde stammen) door middel van gewapende aanvallen, zelfmoordaanslagen, moorden en ontvoeringen. Burgers werden geïdendeerd omdat ze ervan verdacht werden samen te werken met de veiligheidsdiensten en zijn soms het slachtoffer het geweld dat gelieerd is aan de aanvallen door jihadistische groeperingen op de veiligheidsdiensten of dat het gevolg is van fouten van de Egyptische veiligheidstroepen. Vanaf medio 2019 is het geweld afkomstig van de Wilayat Sinaiï verschoven Bir el-Abed, gelegen in het westen van de provincie. De dodelijkste aanval in 2020 vond plaats op 21 juli 2020 en was gericht tegen Egyptisch legerkamp en een checkpoint ten westen van de stad. Militanten kregen voet aan de grond in vier naburige dorpen, waardoor de dorpelingen op de vlucht sloegen. De aanval was tegelijkertijd de grootste aanval van de Wilayat Sinaiï tegen het Egyptische leger in de afgelopen jaren.

De noodtoestand werd op 27 juli 2020 andermaal verlengd voor een periode van 3 maanden, en in bepaalde zones van Sinaiï geldt een nachtelijk uitgaansverbod. De verscherpte veiligheidsmaatregelen hebben een enorme impact op het dagelijkse leven van de plaatselijke bevolking, wiens bewegingsvrijheid beperkt wordt.

Er is in de Sinaiï te Egypte actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet besloten worden dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinaiï. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinaiï, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of dat deze bussen zelf reeds geïdendeerd zouden zijn door jihadistische milities, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er gesteld worden dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. In de praktijk is de grensovergang te Rafah tussen

mei 2018 en begin 2020 vrijwel onafgebroken open gebleven, en dit vijf dagen per week (zondag tot en met donderdag), met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden. .

De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, zijn personeel terug te trekken van de grensovergang te Rafah heeft ertoe geleid dat de grensovergang sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald ogenblik gevreesd werd dat de situatie aan de grensovergang te Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend 5 dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook. Als gevolg van maatregelen ter bestrijding van de coronaviruspandemie werd de grensovergang bij Rafah op 26 maart 2020 gesloten. Het werd vervolgens heropend van 13 tot 16 april 2020, van 12 tot 14 mei 2020 en van 11 tot 13 augustus 2020, waardoor duizenden Palestijnen konden terugkeren. Op 24 augustus 2020 werd, na een toename van het aantal besmettingen met Covid-19, de noodtoestand afgekondigd en gedurende 48u een lockdown opgelegd. Deze werd nadien met 5 dagen verlengd. In Egypte zijn de luchthavens na een opschorting van internationale vluchten op 1 juli 2020 heropend en moeten reizigers, ongeacht hun nationaliteit, een negatieve test voorleggen voordat ze aan boord gaan.

Dient verder opgemerkt te worden dat verschillende landen nationale lockdowns afgekondigd hebben en hun grenzen tijdelijk gesloten hebben in een poging om de verspreiding van virus te stoppen. De maatregelen die getroffen worden door de Egyptische en Palestijnse autoriteiten teneinde de verspreiding van COVID-19 tegen te gaan liggen in lijn met de maatregelen die wereldwijd getroffen worden ter indamming van de corona pandemie. Het betreffen aldus specifieke maatregelen die kaderen binnen een welbepaalde doelstelling en bijgevolg van tijdelijk van aard zijn. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de grensovergang te Rafah definitief gesloten is, en een terugkeer naar de Gazastrook onmogelijk blijft. U brengt ook geen enkel bewijs aan dat u op dit moment een voor lange tijd geconfronteerd wordt met de absolute onmogelijkheid om terug te keren naar de Gazastrook als gevolg van de COVID-19-pandemie.

Voor zover nodig, dient nog benadrukt te worden dat de COVID-19 virus pandemie niet afkomstig is van een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, noch door een van hen wordt veroorzaakt, zodat een van de essentiële criteria voor het verlenen van internationale bescherming, namelijk de identificatie van een actor die aan de oorsprong ligt van de inbreuk en waartegen bescherming is vereist, ontbreekt.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS sluit niet uit dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijks ondervraagd zal worden over uw activiteiten in het buitenland en de redenen waarom u Gazastrook verlaten heeft, dan wel ernaar terugkeert. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil deelgenomen heeft aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig teruggekeerd zijn naar Gaza, met name in 2019, en dat indien er gevallen gerapporteerd werden waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven te Caïro, de feedback die gegeven werd door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of te Rafah, blootgesteld werd aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa.

Er dient opgemerkt te worden dat het CGVS de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog houdt via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost te Rafah wordt al jarenlang aan Palestijnse zijde enkel door Hamas gecontroleerd wordt. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa verbleven hadden, behandelde, zou dit ongetwijfeld gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgeleijd in de informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, gefolterd of onmenselijk of vernederend behandeld heeft. **Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van**

**dergelijke problemen. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.** Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat Hamas u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er, omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah, in uw hoofde een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bestaat.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen met de door u neergelegde documenten. Uw paspoort en uw identiteitskaart hebben louter betrekking op uw identiteit, nationaliteit en herkomst, dewelke niet ter discussie staan. Uw schoolrapport, het attest van uw school aangaande uw cursus die u volgde en het certificaat van uw Koranstudie hebben allen betrekking op het onderwijs of de vormingen dat u volgde in de Gazastrook. Deze staan evenmin ter discussie. De foto waarop u te zien bent tijdens een toneelvoorstelling zet uw acteertalent in de verf maar toont verder niet aan dat u daadwerkelijk dient te vrezen door Hamas gerekruteerd te worden. De twee foto's waarop u te zien bent met enkele leeftijdsgenoten, de foto van uzelf als kind en de selfie die u aan de grensovergang van Rafah nam missen bewijskracht inzake uw asielmotieven. Deze stukken kunnen uw verklaringen aangaande uw vrees om onder door uw vader onder druk gezet te worden om de rangen van Hamas te vervoegen, immers geen kracht bijzetten.

Het nieuwsartikel over het gedachtengoed van Hamas en hun rekruteringsmethoden kan aantonen hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. De twee elektriciteitsrekeningen die u neerlegt kunnen enkel aantonen dat u in de Gazastrook heeft verbleven. Het afschrift aangaande een geldtransfer toont aan dat u vanuit België een som geld heeft verstuurd naar uw moeder. De reden hiervoor wordt echter niet meegegeven. Evenmin kan hieruit blijken dat er in uw hoofde sprake is van een vrees voor vervolging bij een terugkeer naar de Gazastrook. Het attest in verband met schade aan jullie huis ten gevolge van de oorlog van 2014 en het attest over vernielingen aan jullie gronden tijdens de intifada begin jaren 2000, tonen aan dat jullie in het verleden schade hebben geleden ten gevolge van Israëlische bombardementen. Gedurende de voorbije schermutselingen bleef uw familie en jullie woonst echter bespaard van schade. Het niet-getekende scheidingsattest van uw ouders kan aantonen dat zij op het punt gestaan hebben om te scheiden. Echter blijkt uit uw verklaringen dat hun huwelijk een tweede adem gevonden had. De overlijdensakte van uw moeder, de attesten aangaande het overlijden van uw moeder en de foto van haar laatste rustplaats hebben betrekking op het recente overlijden van uw moeder ten gevolge van Corona. Dit staat niet ter discussie. Het filmpje van uw zieke moeder waarin ze enkele dagen voor haar overlijden vraagt voorzichtig te zijn (CGVS p. 16), toont aan dat uw moeder beademend werd en zij u nog een boodschap wilde meegeven, hetgeen gelet op het gegeven dat u ver verwijderd bent van uw familie niet onbegrijpelijk is. Het schoolrapport van uw zus heeft betrekking op haar persoon. Het toont aan dat zij een uitmuntend student is maar kan verder uw verklaringen geen kracht bijzetten.

Het attest aangaande het gevangenschap van uw vader kan aantonen dat hij tijd heeft doorgebracht in een Israëlische cel midden jaren negentig. De reden voor zijn gevangenschap kan hier echter niet uit afgeleid worden. Evenmin kan hier uit blijken dat hij een lid van Hamas zou zijn.

De foto waarop uw vader te zien is met enkele mannen en de zeven foto's waarop uw vader te zien is in het kader van zijn werk, kunnen evenmin uw verklaringen staven. Uit geen van deze stukken kan afgeleid worden wie de personen zijn waarmee hij op de foto staat, wanneer deze genomen werden, op welke locatie en binnen welke context. De foto van uw vriend Moussa Adel Ashaer, de foto van Altarzi Abo Ahmed en de foto van uw oom Ali, tonen niet aan dat het hier de personen betreft waarvan u zegt dat ze te zien zijn. Evenmin kan er uit deze stukken afgeleid worden wat uw relatie tot deze personen is. Bijgevolg kunnen zij niet aantonen dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een vrees voor vervolging dient te koesteren. De screenshots aangaande propaganda van Hamas en het screenshot van een Facebookpost over een zomerkamp kunnen evenmin aantonen dat u persoonlijk het doelwit van een rekrutering door Hamas vormde. Voorgaande zijn louter algemene boodschappen die niet persoonlijk aan u gericht zijn. De link naar het Facebookaccount van uw vader verwijst naar zijn Facebookprofiel. Zonder meer. Hieruit blijkt niet dat hij zijn zoon naar de 'strijd' wilde sturen. Evenmin kan er afgeleid worden dat hij voor u een toekomst bij Hamas beoogde. De link naar het Facebookaccount van Abdul Mohammed Abdul Karim Alshaer verwijst eveneens naar zijn Facebookaccount. Er kan hieruit echter niet opgemaakt worden dat u ooit enig uur met de man heeft doorgebracht (CGVS p. 11, 12, 13), evenmin dat hij u diende voor te bereiden op een toekomst bij Hamas.

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij betoogt dat hij geen beschermingsverzoek heeft ingediend in Griekenland omwille van de erbarmelijke levensomstandigheden aldaar waardoor het hem niet verweten kan worden dat hij er niet wenste te blijven. Nu hij enkel op doorreis was in Oostenrijk, kan het hem ook niet verweten worden dat hij daar evenmin beschermingsverzoek heeft ingediend.

Hij zou niets gezegd hebben over zijn vader bij de DVZ op aanraden van zijn moeder. Omwille van haar overlijden door Covid-19 in september 2021 zou hij dan besloten hebben om toch de waarheid over zijn vader te vertellen.

Zijn vader zou altijd gekant zijn geweest tegen de universitaire opleiding van zijn zussen en daarom zou een zus haar studies architectuur hebben moeten stopzetten. Hij legt uit dat het facebookprofiel van zijn vader beheerd wordt door diens zussen, die de schijn hoog trachten te houden. Volgens hem diende de commissaris-generaal hem te confronteren met de facebookprofielen alvorens hier conclusies uit te trekken.

De school waar hij naartoe ging stond wel degelijk onder het bewind van Hamas. Ook de leerkrachten en directeur zijn volgens verzoeker leden van Hamas.

Omdat hij enkel het eerste deel van een trainingskamp had meegemaakt, werd hij slechts één dag opgeleid over het wapen AK47, waardoor hij niet in staat was hieromtrent gedetailleerde informatie bij te brengen.

Hij volhardt in zijn verklaring dat hij niet exact wist wat zijn vader van hem wilde, maar stelt ervan overtuigd te zijn dat hem hetzelfde lot als zijn vader te wachten staat bij terugkeer naar Gaza.

Met betrekking tot de functie van zijn vader, volhardt hij in zijn verklaring dat hij enkel wist dat hij actief was binnen het Openbaar Ministerie.

Met betrekking tot de algemene situatie in Gaza herhaalt verzoeker dat het loon van zijn vader onvoldoende was om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien. Hij verwijt het CGVS zich enkel en alleen te baseren op informatie afkomstig van de Facebookprofielen van zijn familie. Sinds zijn vertrek uit Gaza in 2019 en meer bepaald sedert het conflict in mei 2021 en de Covid-19-pandemie zou de ravage er alleen nog maar groter zijn geworden. Hij meent voldoende te hebben aangetoond dat zijn levensomstandigheden in Gaza precair zijn en dat hij bij terugkeer in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) verwijst verzoeker naar de oorlogssituatie in Gaza in mei 2021 en concludeert hij dat de toestand er bedreigend is voor de hele bevolking.

Hij meent tenslotte dat de fundamenteel gewijzigde toestand aan de grensovergang een diepgaand onderzoek vergt en dat de evolutie aan de grens nauwgezet moet worden opgevolgd. Hij verwijt de commissaris-generaal slechts een analyse te hebben gemaakt omtrent de opening van de grensovergang tot 1 juli 2020, wat onvoldoende is. Hij concludeert dat hij niet op een veilige manier kan terugkeren.

### 3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- Europese Commissie, “*European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations, Palestine, Factsheet*”, 23.09.2021;
- HRW, “*Gaza: Apparent War Crimes During May Fighting*”, 27.07.2021;
- HRW, “*Gaza: Israel’s May Airstrikes on High-Rises*”, 23.08.2021;
- IDF, “*strikes Gaza after violent border riots, airborne arson attack*”, 29.08.2021;
- DG ECHO, “*Palestine - Renewed hostilities in Gaza*”, 24.08.2021;
- UNWRA, “*Statement by UNRWA Commissioner-General, mr. Philippe Lazzarini, to the UN General Assembly’s fourth committee*”, 05.10.2021;
- Egypt Today, “*Rafah border crossing between Egypt, Gaza remains open on Wednesday*”, 01.09.2021

3.2. Op 24 februari 2022 brengt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij waarin hij refereert aan:

- de COI Focus: “*Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures*” van 30 november 2021, hetgeen wordt bijgevoegd;
- OCHA, “*Response to the escalation in the oPt : Situation Report No. 10 (September 2021)*” met weergave van de weblink;
- De COI Focus : “*Territoires Palestiniens – Gaza. Classes Situation sécuritaire*” van 14 februari 2022, met weergave van de weblink;
- een artikel van Egypt Today, getiteld “*Opened for 6 consecutive months: Rafah Border continues to receive humanitarian cases, aid*” van 16 november 2021 met weergave van de weblink en hetgeen wordt bijgevoegd.

De commissaris-generaal wenst hiermee aan te tonen dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastreek in precare omstandigheden leeft en nergens uit de verklaringen van verzoeker afgeleid kan worden dat er in zijn hoofd concrete en ernstige problemen van socio-economische aard bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wenst de commissaris-generaal toe te voegen dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De commissaris-generaal concludeert dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3. Op 28 februari 2022 maakt verzoeker een aanvullende nota over aan de Raad overeenkomstig artikel 39/76, §1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij refereert aan volgende stukken:

- Kopie werkkaart vader bij Hamas;
- Foto zus die slachtoffer is van huiselijk geweld;
- Bewijs geldstortingen aan zus;
- Kopie paspoort zus;
- USB stick.

### 4. De bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘*beoordeling van feiten en omstandigheden*’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

## 5. Beoordeling ten gronde

### 5.1. Voorafgaande opmerking

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...)”*

*Artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt: “Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoger Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke redenen ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”*

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag.

Nu verzoeker het tegendeel niet aantoont besluit de Raad, rekening houdend met verzoekers verklaringen en de stukken die werden voorgelegd, dat artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet van toepassing is op verzoekers geval.

## 5.2. Beoordeling het licht van 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer door zijn vader gedood te worden omdat hij weigerde zijn diensten te verlenen aan Hamas en hij weigerde om deel te nemen aan hun militaire trainingen.

De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van volgende motieven: i) verzoekers houding na aankomst in Europa strookt niet met zijn vluchtmotieven; ii) de inconsistentie in zijn relaas bij de DVZ en bij het CGVS doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas; iii) de verklaringen omtrent zijn vader staan haaks op de informatie die werd ingewonnen uit de Facebookprofielen van zijn zussen; iv) verzoekers verklaringen omtrent zijn beleving binnen het kader van Hamas zijn de mist in gegaan en dit enerzijds m.b.t. zijn school en anderzijds omtrent zijn kennis van het wapen type AK 47; v) verzoekers desinteresse omtrent wat hem specifiek te wachten stond in Gaza; vi) zijn gebrek aan informatie omtrent wat zijn vader precies deed bij Hamas en vii) het gegeven dat verzoeker probleemloos, via de grensovergang van Rafah, Gaza kon verlaten.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij de Gazastrook is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. De Raad meent dat verzoekers verklaringen niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij reeds van het begin consistente verklaringen aflegt omtrent de kern van zijn asielrelaas. Dat hij geen melding maakte van de vrees voor zijn vader, die hem dwong om zich bij Hamas te voegen en zo geen melding maakte van de precieze reden waarom hij uit Gaza is gevlucht, ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. De Raad stelt vast dat verzoeker bij de DVZ op 23 maart 2021 verklaarde dat hij door de aanslepende scheidingsproblemen tussen zijn ouders onder hevige druk stond en hij daarom besloot om naar de moskee te gaan die pal naast hun huis was gelegen. Hij vervolgde dat het gebedshuis onder controle van Hamas valt en zich vooral richt op jonge mannen zoals hijzelf. Hij preciseerde dat hij er koranlessen volgde en er participeerde aan sportieve trainingen. Verder verklaarde hij dat hij zijn religieuze activiteiten bleef verderzetten tot het jaar 2019 en dat het zijn doel was om een Hamas-lid te worden, maar hij er nooit is geraakt. Zijn moeder zou dan hebben ingegrepen toen zij doorhad dat hij op het punt stond een militaire training te beginnen, waarna ze hem vertelde dat Palestina niet meer veilig was en hij het land moest verlaten (AD CGVS, witte map, deel DVZ, vragenlijst 23.03.2021, vraag 3.4 en vraag 3.5). Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat voorgaande verklaringen niet stroken met de verklaringen zoals die blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, waar hij de vrees uitte gedood te worden door zijn vader, die werkt bij Hamas (CGVS verhoor, p. 17) en van wie hij vaak naar de moskee moest om koranlessen en het gebed te volgen (CGVS verhoor, p. 5). Dat hij eerst verklaart er zelf voor gekozen te hebben naar het gebedshuis van Hamas te gaan omwille van de echtscheiding van zijn ouders en het zijn doel was om Hamas-lid te worden, terwijl hij vervolgens uiteenzet dat hij zich naar de moskee begaf onder druk van zijn vader, betreft een zeer opmerkelijke tegenstrijdigheid omtrent het kernmotief van zijn vluchtrelaas, waardoor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas sterk onderuit wordt gehaald. De pertinente motieven van de commissaris-generaal dienaangaande luiden als volgt: *“Verder moet er op een reeks ongerijmdheden in uw verklaringen gewezen worden. Zo laat u bij de DVZ optekenen dat u omwille van de relatieproblemen van uw ouders op eigen houtje naar een gebedshuis van Hamas trok, er koranlessen volgde en meedeed aan sportieve trainingen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U stelt verder dat u doorging met uw religieuze activiteiten tot het jaar 2019 met als doel Hamaslid te worden (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Toen uw moeder doorhad dat u op het punt stond een militaire training te beginnen en er dus meer aan de hand was dan wat Koranlessen, besloot zij dat de Gazastrook niet*



meer veilig was voor u (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS stelt u echter dat u van kindsbeen af omwille van uw vader terecht kwam in het circuit van rekrutering bij Hamas (CGVS p. 4, 5, 6, 7, 12, 13, 17). Naast het gegeven dat u een totaal andere voorstelling van de oorzaak van uw probleem weergeeft bij de verschillende Belgische asielinstanties, moet ook nog op gewezen worden dat u tijdens uw interview bij de DVZ met geen woord spreekt over uw vader, noch dat hij enige rol in een mogelijke rekrutering door Hamas gespeeld zou hebben. Er mag nochtans verwacht worden dat u over de centrale elementen in uw verzoek om internationale bescherming eenduidige verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat u doorheen uw gesprekken met de Belgische asielinstanties inconsistent bent in uw verklaringen, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw vluchtmotieven. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers verwacht worden dat hij in staat is de autoriteiten van het land aan wie hij bescherming vraagt, volledig en eenduidig in te lichten over de redenen die ertoe geleid hebben dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten. *Quod non in casu.*" Waar hij voorgaande tracht te verantwoorden, stellende dat hij bij de DVZ niets gezegd heeft over zijn vader op aanraden van zijn moeder, maar hij naar aanleiding van haar dood besloot om toch de waarheid over zijn vader te vertellen, merkt de Raad op dat dit een *post factum* verklaring betreft die voorgaande tegenstrijdigheid niet kan vergoelijken. Immers, ten onrechte tracht verzoeker, gelet op de hoger vermelde, op hem rustende medewerkingsplicht, de verantwoordelijkheid voor zijn eerdere foutieve verklaringen volledig van zich af te schuiven en bij derden te leggen. Bovendien wordt bij aanvang van het interview bij de DVZ aan de verzoeker om internationale bescherming duidelijk gemaakt dat hij de waarheid dient te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen. Verzoeker was derhalve perfect op de hoogte van de noodzaak een correcte feitenrelaas naar voren te brengen. Het zich *post factum* scharen achter één van de niet consistente verklaringen, zonder overtuigende elementen aan te voeren, zoals *in casu*, waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, volstaat tenslotte niet om de vastgestelde inconsistenties zoals weergegeven in de bestreden beslissing op te heffen. Bovendien en zoals reeds *supra* uiteengezet kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan situeren, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. De Raad benadrukt hierbij dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom om bescherming van de Belgische autoriteiten verzoekt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker draagt de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas, *in casu* de specifieke redenen en aanleiding waarom hij Gaza ontvluchtte. Dat hij ervoor koos om zijn vader niet te vermelden op aanraden van zijn moeder gaat in tegen de verplichting die op verzoeker rust zoals *supra* omschreven en doet afbreuk aan zijn nood aan internationale bescherming.

Vervolgens stelt de Raad vast dat het beeld dat verzoeker van zijn vader scheidt als zijnde autoritair persoon die niet wil dat zijn kinderen studeren en verzoeker aanzet tot rekrutering bij Hamas, niet strookt met de documenten die verzoeker neerlegt in het kader van zijn asielverzoek. Verzoeker legt immers een schoolrapport neer (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8, "schoolrapport zus F") waaruit blijkt dat zijn zus F., geboren in 2003, voor het schooljaar 2021 goede punten behaalde. Bovendien blijkt uit de persoonlijke informatie op de Facebookprofielen van verzoekers zussen dat zij wel degelijk gestudeerd hebben of nog studeren. Uit de verschillende Facebookprints kan ook worden afgeleid dat zijn vader op verschillende momenten openlijk zijn trots uit aan zijn dochters en hij verzoeker feliciteert door het posten van een bericht bij een foto geplaatst op het profiel van zijn zus. De motieven dienaangaande worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt: "Vervolgens moet er op gewezen worden dat uw verklaringen aangaande uw vader niet gevolgd kunnen worden. U tracht uw vader voor te stellen als een conservatief lid van Hamas die prat gaat op een radicale vorm van de islam en zijn zoon wil laten strijden onder de vlag van Hamas (CGVS p. 7, 11, 12, 14). Hij liet u daarom deelnemen aan koranlessen, kampen en trainingen van Hamas zodoende u bij de groepering kon aansluiten en zich kon inzetten voor de Palestijnse strijd (CGVS p. 6, 7, 8, 11, 12, 17). Voor uw zussen had uw vader weinig plannen daar zij toch maar moeten trouwen, zo stelt u (CGVS p. 14). Bovendien zijn de universiteiten gemengd en mochten zij dus niet studeren (CGVS p. 14). Voorts stelt u dat uw vader onderwijs in het algemeen niet belangrijk vindt en liever had dat u zich in de Sharia verdiepte (CGVS p. 7). Wanneer iemand hem tegensprak regeerde hij met ijzeren hand, zo alludeert u (CGVS p. 12, 13, 14). Het geheel van voorgaande verklaringen staat echter haaks op de informatie die werd ingewonnen uit de Facebookprofielen van u, uw zussen, uw vader en uw moeder. Hieruit blijkt dat u opgroeide in een warm nest waar eenieder de vrijheid had zich te ontwikkelen en men elkaar steunt. Zo blijkt in tegenstelling tot uw verklaringen dat uw zussen wel degelijk mochten studeren. Uw zus D./D.

studeert architectuur aan de Universiteit van Palestina. Daarnaast heeft uw R. ingenieursstudies genoten aan de Al Azhar universiteit, een aan Fatah gelieerd instituut, alvorens zij naar Saudi Arabië trok. Voorts studeerde uw zus Y./J. af als verpleegster binnen de richting verpleegkunde en anesthesie en blijkt uw zus R ingeschreven te zijn als advocate bij de Palestijnse Balie. Nergens uit voorgaande mag blijken dat uw vader van mening is dat zijn dochters niet meer in het leven te doen hebben dan te trouwen. Evenmin mag hieruit blijken dat hij gekant is tegen onderwijs. Uw vader laat ook niet na uw zussen publiekelijk te feliciteren met hun verdiensten. Zij van hun zijde steken hun dankbaarheid en trots evenmin onder stoelen of banken. Ook jegens u blijkt uit de commentaren van uw zussen dat zij u een mooie toekomst aan de universiteit toewensten. Naast voorgaande vaststellingen, mag het ook duidelijk zijn dat uw vader geenszins een conservatieve man blijkt te zijn die prat gaat op de islamitische geloofsleer. Voorgaande vaststellingen spreken immers voor zich. Ook blijkt uw vader tot heden ook u een warm hart toe te dragen, zoals mag blijken uit de recentelijke verjaardagwensen die hij u via het account van uw zus R. overmaakte. Uit niets mag blijken dat jullie relatie vertroebeld is. Evenmin kan er uit de levenswandel van uw zussen opgemaakt worden dat jullie vrijheden beperkt zouden zijn en jullie opgroeide in een sfeer van radicale islam of waarin het algemeen doel van Hamas of geloof primeert op uw welzijn en ontwikkeling op u of die van uw zussen. Het geheel van voorgaande vaststellingen ondermijnt het geloof in uw verklaringen aangaande uw vader, het gedrag dat hij jegens u geuit zou hebben of de toekomstvisie die hij voor u had. Uw voorstelling dat uw vader u vanuit zijn conservatief islamitisch gedachtegoed wilde dwingen om bij Hamas te gaan vormt de kern van het asielrelaas waaraan u uw beschermingsnood ontleent. Bijgevolg wordt het geloof in uw beschermingsnood door bovenstaande vaststellingen geheel onderuit gehaald.” Waar hij in het verzoekschrift beweert dat zijn vader altijd gekant was tegen de universitaire opleiding van zijn zussen en dat een zus haar studies architectuur diende stop te zetten, spreekt hij zijn verklaring, dat zijn zussen überhaupt niet mochten, studeren van zijn vader (CGVS verhoor, p. 14) tegen en erkent hij expliciet dat zijn zussen wel degelijk hun studies konden aanvagen. Nu verzoeker ook in zijn verzoekschrift niet in staat is de vastgestelde tegenstrijdheden op te heffen, blijven zijn verklaringen, dat zijn vader tegen het onderwijs is (CGVS verhoor, p. 7) en dat zijn zussen niet naar school mogen (CGVS verhoor, p. 10) omdat de universiteiten gemengd waren (CGVS verhoor, p. 14), ontdaan van iedere geloofwaardigheid. Dat het Facebookprofiel van zijn vader niet door zijn vader zelf wordt beheerd en het om die reden niet kan worden aangewend ter ondersteuning van de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan de Raad bezwaarlijk bijtreden nu verzoeker blijkens het persoonlijk onderhoud zelf meermaals verwees naar Facebook ter ondersteuning van zijn verklaringen (CGVS verhoor, p. 12; CGVS verhoor, p.13) en dergelijke betoog louter gebaseerd is op een loutere blote bewering, die niet van die aard is om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen met betrekking tot de gevolgde opleidingen van zijn zussen en de vastgestelde tegenstrijdigheden daaromtrent.

Waar verzoeker de commissaris-generaal daarenboven nog verwijt om hem voorafgaandelijk niet geconfronteerd te hebben met de Facebookprofielen, wijst de Raad erop dat hem geen enkele rechtsregel of geen enkel rechtsbeginsel bekend is – en verzoeker duidt geen dergelijke regel of beginsel aan – die of dat voorschrijft dat de commissaris-generaal de verzoeker voor het nemen van de beslissing inzake diens verzoek moet confronteren met de vaststellingen of motieven op grond waarvan hij voornemens is die beslissing te nemen. Bovendien beschikt verzoeker met onderhavig beroep over de mogelijkheid om ten aanzien van de Raad, die hierover oordeelt met volheid van rechtsmacht, argumenten aan te voeren tegen de vaststellingen en overwegingen van de commissaris-generaal. Zijn betoog, dat de commissaris-generaal hem diende te confronteren met de Facebookprofielen alvorens de bestreden beslissing te nemen, terwijl hij bovendien zelf meermaals verwees naar Facebook ter ondersteuning van zijn verklaringen, kan aldus niet overtuigen.

Indien verzoekers vader hem effectief wilde onderdompelen in de wereld van Hamas, is het niet alleen zeer opmerkelijk dat verzoeker niets zou weten over het werk van zijn vader (CGVS verhoor, p. 5) maar ook dat zijn vader hem niets vertelde over hoe de toekomst van zijn zoon zag als commandant (CGVS verhoor, p. 11). Voorgaande zwijgzaamheid van zijn vader klemt des te meer nu verzoeker tegelijk verklaarde dat zijn vader wel “uitvoerig uitleg gaf over Hamas” (CGVS verhoor, p. 13). De Raad stelt vast dat de pertinente motieven van de commissaris-generaal met betrekking tot verzoekers desinteresse over wat hem mogelijks te wachten stond bij Hamas en het gebrek aan informatie omtrent de functie van zijn vader, wie hij meent te vrezen, op geen enkele wijze betwist worden, waardoor die motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn door de Raad tot de zijne worden gemaakt en luiden als volgt: “Ook uw desinteresse in wat u mogelijk te wachten stond, valt op. In dit kader verklaart u dat uw vader van u een commandant wilde maken maar blijkt u niet te weten van wat u juist commandant moest worden (CGVS p. 11). Zelf zou uw vader het ook niet geweten hebben (CGVS p. 11). Er kan echter verwacht worden dat indien uw vader uw toekomst pad bij Hamas had uitgetekend, hij toch een

*idee heeft van de dienst waar hij u zou willen plaatsen en hij eveneens tracht u warm te maken voor zijn plannen (CGVS p. 11). Daarnaast kan er niet begrepen worden dat u niets over het werk van uw vader weet te produceren (CGVS p. 5, 12). Ook uw these dat uw moeder u regelmatig vroeg om thuis te blijven van de lessen (CGVS p. 12) kan niet overtuigen gezien uw verklaringen. U stelt immers samen met uw moeder geslagen te worden indien uw vader te weten kwam dat u niet naar de opleidingen van Hamas was geweest (CGVS p. 12). Er kan van haar dan ook verwacht worden dat zij u gewoon naar de lessen zou laten gaan, al was het maar om dit soort geweld (tijdelijk) te ontkomen.*

*Vervolgens mag het verbazen dat u niets kan produceren over de vermeende positie van uw vader bij Hamas. U stelt dat hij geheimzinnig deed, hij regelmatig kopstukken van Hamas ontmoette en hij bij het openbaar ministerie werkt (CGVS p. 5, 12). Ook zou hij al sinds de jaren negentig actief zijn bij Hamas en meerder keren vereerd zijn door de beweging (CGVS p. 12). Hij vertelde volgens u nooit iets over zijn werk omdat hij dat niet mee naar huis nam, zo stelt u (CGVS p. 5). Het mag echter verbazen dat u, een jonge geschoolde man, niets zou kunnen produceren over het werk van uw eigen vader. Temeer wanneer hij gedecoreerd zou zijn door de beweging die de plak zwaait in de regio waar u woont. In dat geval kan er vanuit gegaan worden dat zelfs wanneer u niets van uw vader zou vernemen, u uit tweede bron enige informatie zou inwinnen. Bovendien kan er van iemand die zijn zoon wil onderdompelen in de wereld van Hamas verwacht worden dat hij zijn heroïsche verhalen over groepering stelselmatig zou delen. Daarnaast kan er van hem verwacht worden dat hij u zou voorzien van enige achtergrond van de organisatie, het ontstaan ervan en het algemeen doel. Echter wanneer u gevraagd wordt of u met uw vader ooit over Hamas gesproken heeft, stelt u verhalen over de profeet en families die zich inzetten voor de strijd van hem gekregen te hebben (CGVS p. 13). Dit is echter weinig ernstig daar er toch ten minste van uw vader verwacht mag worden dat hij zou proberen u warm te maken voor het algemeen doel van Hamas, de bevrijding van Palestina. U verwijst echter doorheen uw verklaringen naar 'de strijd' maar verwijst niet een keer naar voorgaand einddoel van Hamas (CGVS p. 8, 12, 13). Voorgaande is de reden van hun bestaan. Er kan aangenomen worden dat uw vader u dat toch met papepel zou hebben ingegeven. Echter verbindt u doorheen uw verklaringen 'de strijd' telkens met moslimextremisme maar lijkt u te vergeten dat Hamas een andere agenda heeft. Voor het overige valt het niet te begrijpen dat uw vader zijn enige zoon in die 'strijd' zou willen gooien. Als enige zoon in uw gezin wacht u immers volgens de islamitische voorschriften een belangrijke verantwoordelijkheid ten aanzien van uw zussen en uw ouders. Dat uw vader dan zomaar in een 'strijd' zou gooien als militair bij Hamas zodoende hij trots kan zijn (CGVS p. 12), is weinig ernstig. Er kan van hem verwacht worden dat hij zijn zoon zou beschermen tegen elk mogelijk risico op zijn leven. Niet in het minst daar hij u ook kan doen aansluiten bij Hamas zonder dat u een wapen dient op te nemen. Het geheel van wat voorgaande vaststellingen valt niet overeenstemming te brengen met wat er verwacht kan worden in de geest van uw verklaringen. Bijgevolg zet u uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling." Door in zijn verzoekschrift te volharden in zijn verklaring dat hij niet exact wist wat zijn vader van hem wilde en hij enkel wist dat zijn vader actief was binnen het Openbaar Ministerie, is verzoeker niet in staat voorgaande pertinente motieven te weerleggen. Waar hij bij zijn aanvullende nota een kopie voegt van de kaart van zijn vader, waaruit zou moeten blijken dat zijn vader effectief werkt voor Hamas, stelt de Raad vast dat, zelfs los van de vaststelling dat dit document een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden, dit stuk evenmin een ander licht werpt op de beoordeling van verzoekers verklaringen met betrekking tot wat zijn vader precies deed en wat zijn vader van hem verwachtte.*

Waar verzoeker middels zijn aanvullende nota nog verwijst naar een foto van zijn zus, alsook een kopie van haar paspoort en geldstortingen met drie bijhorende video's op USB stick, merkt de Raad op dat door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie dergelijke privé-foto's of privé-beelden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat of wie werd afgebeeld en er slechts geringe bewijswaarde aan kan worden gehecht. Bovendien kan een USB-stick niet aangenomen worden aangezien dit niet kan worden aanzien als een geschrift of schriftelijk stuk en de Vreemdelingenwet noch het PR RvV in de mogelijkheid voorziet tot het bijbrengen van andere stukken, zoals USB-sticks, dan schriftelijke stukken. De geldstortingen aan zijn zus vertellen niets over de wijze waarop hun vader hen zou behandelen en verzoekers daarmee verbonden vrees. De documenten samen in beschouwing genomen met het geheel van de verklaringen en de elementen zoals die blijken uit het administratief dossier, besluit de Raad dat de voorgelegde bijkomende stukken niet van die aard zijn om de concrete motieven omtrent het beeld dat verzoeker heeft opgehangen omtrent zijn vader zoals *supra* weergegeven, te weerleggen.

De tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de voorbereiding van zijn vertrek doen vervolgens ook vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van de omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot dit vertrek uit Gaza en omtrent de autoritaire figuur van zijn vader. Zo stelt de Raad vast dat verzoeker zijn verklaringen dienaangaande bijstuurde tijdens het persoonlijk onderhoud, nu hij eerst verklaarde dat hij in 2017 al wilde vertrekken maar hij als minderjarige geen paspoort kon bekomen en zijn vader alles blokkeerde (CGVS verhoor, p. 9), vervolgens verklaarde dat hij toch in 2017 een paspoort bewam en dat dit werd aangevraagd door zijn moeder (CGVS verhoor, p. 9), waarna hij opnieuw verklaarde dat hij zijn paspoort zelf regelde zonder toestemming van de ouders en zijn mama het betaalde met hulp van zijn ooms (CGVS verhoor, p. 10). Indien zijn vader werkelijk dermate autoritair was, acht de Raad het zeer opmerkelijk dat verzoekers paspoort bekomen kon worden zonder dat zijn vader hiervan iets had vernomen.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker een schoolattest voorlegt (documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 7, "schoolrapport") waaruit blijkt dat hij in het jaar 2019 school liep in de "*Khalid Hassan Secondary Boys School*". Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de heer Khalid Hassan een adviseur van Yasser Arafat, PLO-leider en stichter van de Palestijnse politieke en militante organisatie Fatah was (AD CGVS, 6 landeninformatie, blauwe map, stuk 3). Dat zijn vader, een fervent voorstander van Hamas, verzoeker zou laten school lopen in een school die werd opgericht door een van de grondleggers van Fatah, doet mede afbreuk aan de geloofwaardigheid van het beeld dat verzoeker schetst van zijn vader, die doordrenkt zou zijn van de Hamas ideologie. Waar hij in het verzoekschrift toevoegt dat die school wel degelijk onder het bewind van Hamas stond en in middels zijn aanvullende nota een Facebooklink voegt van die school, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen omtrent de ideologie die aan de grondslag ligt van de school en is hij niet in staat de pertinente en draagkrachtige motieven van de commissaris-generaal daaromtrent te doen wankelen: "*Het valt het op dat u over essentiële elementen betreffende uw beleving binnen het kader van Hamas, de mist in gaat. Zo is het opmerkelijk dat u stelt alleen maar naar Hamas scholen geweest te zijn (CGVS p. 6), terwijl uit het schoolrapport dat u neerlegt blijkt dat u afstudeerde van de Khaled Al Hassan school, een van de grondleggers van Fatah. Dat uw een school genoemd werd naar een Fatah prominent sluit met een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijk uit dat het om een Hamas school gaat. Het mag dan ook verbazen dat uw vader, van wie u stelt dat hij doordrenkt is van de Hamas ideologie, net met de directie van die school goede banden onderhoudt (CGVS p. 7). Indien uw vader het belangrijk achtte dat u van kindsbeen af werd ondergedompeld in de wereld van Hamas, kan er van hem verwacht worden dat hij een andere school zou kiezen. Voorgaande vaststellingen doen dan ook sterk afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.*"

De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt verder onderuit gehaald door zijn legaal vertrek uit de Gazastreek. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gemotiveerd wat volgt: "*Tenslotte doet het gegeven dat u probleemloos via de grensovergang van Rafah kon vertrekken, eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen. U stelt dat u zelf met behulp van een agent van Hamas uw overgang regelde (CGVS p. 10). Wie deze agent was, weet u niet (CGVS p. 10). Dat u niet eens de naam van de agent kent die u helpt een gewaagde vluchtpoging te ondernemen is allermindst overtuigend. Indien u daadwerkelijk, als zoon van een 'vereerd' Hamaslid die contacten heeft met de kopstukken (CGVS p. 5), het land probeert te verlaten zonder dat u gebruik maakt van de connecties van uw vader kan er verwacht worden dat er ter plaatse ten minste vragen worden gesteld (CGVS p. 10). U verklaart echter nog tijd gehad te hebben voor een selfie (CGVS p. 10), hetgeen veel zegt over uw dringende nood om het land te ontvluchten. Naast voorgaande vreemde verklaring, valt het ook niet te begrijpen dat u geholpen zou worden door een Hamas agent terwijl uw vader een 'vereerd' lid zou zijn bij het openbaar ministerie. De gevolgen voor deze agent zijn immers niet te overzien indien uw vader te weten zou komen dat hij u geholpen heeft. Voorts kan er van andere aanwezigen bij de grens verwacht worden dat zij uw vader tijdig ingelicht zouden hebben. Voorgaande merkwaardigheden doen dan ook eens te meer afbreuk aan het geloof in uw verklaringen. Dat verzoeker legaal Gaza kon verlaten en dit met hulp van een Hamas agent terwijl dit vertrek is ingegeven door de vrees voor zijn vader als vereerd Hamas-lid, doet enerzijds verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vrees voor zijn vader en maakt anderzijds aannemenlijk dat verzoeker niet in de specifieke negatieve aandacht van Hamas heeft gestaan, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn activiteiten binnen Hamas.*

Samen met de commissaris-generaal merkt de Raad vervolgens op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de jeugdkampen en trainingen die hij volgde in 2016 en 2017, wat de eerdere motieven met betrekking tot zijn ongeloofwaardigheid van zijn relaas verder onderbouwen. Dat verzoeker op jeugdkampen leerde omgaan met het geweer type AK47, het losmaken en in elkaar zetten ervan en dat hij die jeugdkampen twee jaren heeft gevolgd in 2016 en 2017 (CGSV verhoor p. 7),

strijdt met de uiterst gebrekkige kennis die verzoeker bleek te hebben toen hij verder gevraagd werd hoe het wapen met type AK47 dan wel uit elkaar wordt gehaald (CGSV verhoor, p. 8). Hierbij dient opgemerkt dat verzoeker zelfs verklaarde dat hij niet wist hoe hij het wapen moest gebruiken (CGVS verhoor, p. 8), wat klemmt met zijn eerdere verklaring, dat hij tijdens de trainingen leerde om te gaan met een geweer (CGVS verhoor, p. 7). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat er verschillende stappen gezet moeten worden om een wapen AK 47 te demonteren (AD CGVS, 6 landeninformatie, blauwe map, stuk 4, "How to Disassemble an AK 47") en dat die informatie niet overeenkomt met de uitleg die verzoeker gaf. De commissaris-generaal oordeelde op goede gronden wat volgt: *"Voorts mag het opmerkelijk wezen dat u stelt in 2016 en 2017 tijdens activiteiten van Hamas met een wapen type AK 47 (Kalasjnikov) leerde omgaan en leerde hoe u het diende te onderhouden (CGVS p. 8). Wanneer u immers gevraagd wordt om eens uit te leggen hoe dat in zijn werk gaat tracht u de vraag te ontwijken en zegt u niet te weten hoe u het moet gebruiken, u enkel een houten geweer kreeg en het kamp [maar] een week duurde (CGVS p. 8). Geconfronteerd met uw stelling dat u zelf verklaarde het geleerd te hebben en dat het kamp dertig of veertig dagen duurde, stelt u dat het niet iets is dat je op enkele uren kan leren (CGVS p. 8). Uw ontwijkende gedrag werkt allerminst vertrouwen in uw verklaringen. Uiteindelijk waagt u zich aan een poging om uit te leggen hoe een AK47 gedemonteerd en onderhouden dient te worden (CGVS p. 8). Uw uitleg komt echter niet in de verste verte in de buurt van een eigenlijke demontage en onderhoud van dit geweer, zoals mag blijken uit de informatie die werd toegevoegd aan uw dossier. Voorgaande vormt een basiselement in het leren omgaan met een wapen. Er kan van Hamas verwacht worden dat indien zij u tot strijder wilden opleiden, zij u dit tot vervelens toe zouden laten uitvoeren hebben. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweringen aangaande wapentrainingen die u zou hebben gekregen. Voorgaande brokkelt dan ook eens te meer het geloof in uw verklaringen af en zet uw verzoek om internationale bescherming verder op de helling."* Dat hij niet in staat was gedetailleerde informatie bij te brengen omdat hij enkel het eerste deel van een trainingskamp had meegemaakt betreft een *post factum* verklaring die geenszins afbreuk kan doen aan voorgaande beoordeling te meer nu die *post factum* verklaring niet strookt met verzoekers verklaring, namelijk dat hij die jeugdkampen twee jaren gevolgd zou hebben (CGSV verhoor, p. 7).

Tenslotte kan de Raad de commissaris-generaal nog bijtreden dat verzoekers houding, na zijn aankomst in Europa, niet te rijmen valt met een nood aan internationale bescherming. Verzoeker diende immers, ondanks een verblijf van 7 maanden in Griekenland en ondanks een registratie van zijn vingerafdrukken in Oostenrijk in voormelde EU-lidstaten geen verzoek om internationale bescherming in. Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van die bescherming. Door voor te houden dat hij in Griekenland blootgesteld werd aan erbarmelijke levensomstandigheden en hij er daarom geen verzoek indiende, terwijl hij er toch zeven maanden doorbracht, werpt hij geen ander licht op voorgaande beoordeling. Dat hij in Oostenrijk geen verzoek indiende omdat hij er slechts op doorreis was, onderschrijft verder de vaststelling dat het indienen van een verzoek in België gestoeld is op een persoonlijke keuze, wat afbreuk doet aan de onmiddellijke nood aan internationale bescherming. De pertinente motieven van de commissaris-generaal luiden als volgt: *"Vooreerst moet er op gewezen worden dat uw gedrag na aankomst in Europa niet strookt met uw vluchtmotieven. Zo blijkt dat u zich reeds medio oktober 2019 in Griekenland bevond (EURODAC Search Result). Hoewel uw vingerafdrukken werden afgenomen en u zeven maanden in het land doorbracht (verklaringen DVZ, 15/09/2020, vraag 37; CGVS p. 16), diende u geen verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat het heel moeilijk was in Griekenland en er daar niets was voor u (CGVS p. 17). Daarnaast stelt u dat u er allemaal geen verstand van had (CGVS p. 17). Ook in Oostenrijk, alwaar uw vingerafdrukken opnieuw werden afgenomen, koos u ervoor geen verzoek in te dienen en via Duitsland door te reizen naar België (CGVS p. 17). Hierop diende u op 26 augustus 2020, tien maanden na uw aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten (CGVS p. 16). Uw keuze voor België verantwoordt u door te wijzen op de aanwezigheid in België van veel Palestijnen, waaronder uw neef (CGVS, p.17). Van een persoon die daadwerkelijk internationale bescherming nodig heeft mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Hierbij kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor hem of haar ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk beschermd te worden. Uw houding waarbij u na aankomst op Europees grondgebied uw verzoek laat afhangen van uw smaak of persoonlijk doel valt niet te rijmen met het hebben van persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid."*

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

### 5.3. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker brengt geen andere elementen aan op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

### 5.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet

5.3.2.1. Ondanks de hogere vaststellingen in het kader van de vluchtelingenstatus aangaande verzoekers ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, dient op het volgende te worden gewezen.

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32).

Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten zijn. Er moet een minimumniveau van ernst worden bereikt om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G. e.a. v. Zweden, §§ 111-112). Gezien het absolute karakter ervan, is artikel 3 van het EVRM niet alleen van toepassing wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, H.L.R. v Frankrijk, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er worden aangetoond dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, § 80).

In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM. Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 28 februari 2008, nr. 13229/03, Saadi v. Italië, §§ 130-131). De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, NA v. Verenigd Koninkrijk, par. 130).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties waarmee een asielzoeker bij terugkeer kan worden geconfronteerd in welbepaalde omstandigheden kunnen oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van gedragingen van actoren, zoals handelen of nalatigheid vanwege overheidsactoren of niet-overheidsactoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM evenwel enkel worden

aangenomen wanneer er een zeker niveau van hardheid wordt bereikt, met name wanneer een reëel risico bestaat dat het betrokken individu bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283).

De Raad herinnert er voorts aan dat een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een beoordeling impliceert van een toekomstig risico, of het nu vervolging of ernstige schade betreft.

De beoordeling van het toekomstig risico moet verder niet noodzakelijk alleen gebaseerd zijn op de persoonlijke ervaringen van een verzoeker. Wat bijvoorbeeld zijn familieleden is overkomen, is evengoed een aanwijzing van het bestaan van een reëel risico (zie naar analogie UNHCR "*Handbook on procedures and criteria for determining refugee status and guidelines on international protection*", februari 2019, par. 43).

De Raad stipt verder aan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden.

De Raad benadrukt dat bij de beoordeling van een mogelijke nood aan subsidiaire bescherming in hoofde van verzoeker rekening dient te worden gehouden met de eigenheid van de situatie in de Gazastrook, die niet alleen het gevolg is van het Israëlisch-Palestijnse conflict doch tevens van het politiek conflict tussen Hamas – door verschillende landen beschouwd als een terroristische groepering – en de Palestijnse Autoriteit/Fatah, ten gevolge waarvan Israël, sinds Hamas in juni 2007 de macht heeft gegrepen in Gaza, tot op heden de blokkade van de Gazastrook in stand houdt en de landsgrenzen van Gaza worden gecontroleerd door respectievelijk de Israëlische en Egyptische autoriteiten. Het gevolg hiervan is dat Gazanen zowel wat hun bewegingsvrijheid betreft, met name de mogelijkheid om Gaza in en uit te reizen, als wat betreft de mogelijkheid om te voorzien in hun elementaire levensbehoeften volledig afhankelijk zijn van de goodwill van Israël en Egypte. De humanitaire omstandigheden in Gaza, de diepe economische crisis en de energiecrisis kunnen dan ook niet los hiervan worden gezien. Ook de negatieve impact van de spanningen tussen de betrokken actoren in de regio (Hamas en Palestijnse Autoriteit/Fatah) op de humanitaire en socio-economische situatie in Gaza en het feit dat bij verschillende militaire operaties cruciale civiele infrastructuur werd vernietigd, mogen hierbij niet uit het oog worden verloren.

Het CGVS en de Raad betwisten noch ontkennen dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Dat de socio-economische situatie in Gaza (mede) wordt veroorzaakt door het Israëlisch-Palestijns conflict wordt niet betwist. De Raad is zich ervan bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "*Operatie Beschermde Rand*" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëlische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een enorme impact hebben (gehad) op de humanitaire omstandigheden in de Gazastrook.

Er wordt verder niet betwist dat de Covid-pandemie alsook de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 wederom een negatieve impact hebben gehad op de algemene socio-economische situatie aldaar. Tevens kan worden aangenomen dat de financiële crisis bij UNRWA een impact heeft op de gehele economie van Gaza, die heden verder is achteruit gegaan. Dit blijkt thans uit de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire*" van 27 augustus 2021 waar wordt vermeld dat het werkloosheidspercentage daardoor zou kunnen stijgen tot 50% en dat het armoedecijfer eveneens zou kunnen stijgen tot 59,3% van de Gazanen die leven onder de armoedegrens van 5,5 dollar per dag (p. 16).

Uit deze verdere verslechtering kan, gelet op de meest recente en beschikbare landeninformatie die de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 24 februari 2022 heeft overgemaakt, *in casu* de COI Focus "*Territoires Palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022 en rapport "*OCHA, Response tot he escalation in the oPt: Situation Reprot No. 10*" (september 2021), evenwel niet blijken dat de socio-economische situatie in Gaza heden van die aard is dat alle inwoners van de Gazastrook, wegens een algemene humanitaire situatie of wegens de algemene leefomstandigheden aldaar een reëel risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling. De stukken die verzoeker bij zijn

verzoekschrift voegt zijn, zelfs los van de vaststelling dat zij minder recent zijn dan de informatie overgemaakt door het CGVS, niet van die aard om de informatie vervat in voormelde rapporten te doen tegenspreken.

De Raad herhaalt dat een hoge drempel geldt vooraleer socio-economische omstandigheden kunnen worden gelijkgeschakeld met een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Deze drempel wordt bereikt wanneer verzoekers levensomstandigheden in de Gazastrook dermate precair zijn dat hij bij een terugkeer naar Gaza in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

Zonder de socio-economische en humanitaire situatie in Gaza te willen minimaliseren, liggen er in deze stand van zaken geen overtuigende elementen voor die aannemelijk maken dat iedere persoon die in de Gazastrook woont wegens algemene situatie aldaar in precare omstandigheden leeft die de drempel van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet bereiken. Uit de beschikbare informatie en meer bepaald uit de “COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures” van 30 november 2021, waarvan de commissaris-generaal een kopie heeft toegevoegd aan de aanvullende nota, blijkt dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is en dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt in grote mate bepalen hoe deze familie de gevolgen van de Israëlische blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. In het rapport leest de Raad dat Gazanen die over financiële middelen beschikken, het hoofd kunnen bieden aan dagelijkse problemen zoals elektriciteitstekorten. In de bestreden beslissing wordt in dit verband geoordeeld dat verzoekers individuele situatie naar omstandigheden behoorlijk is. De commissaris-generaal heeft hieromtrent het volgende overwogen:

*“Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie in de Gazastrook naar omstandigheden behoorlijk is.*

*U bent immers een volwassen jongeman die opgroeide binnen een gezin waarbij zijn zussen in de mogelijkheid gesteld werden om universitaire studies aan te vatten en hiertoe gestimuleerd en gesteund werden door hun ouders. Ook voor u werd een universitaire studie beoogd, zoals bovenaan gebleken is. Overigens verklaart u dat uw zussen en vader tot heden wonen in uw ouderlijk huis, hetgeen een eigendom van uw oom langs vaderszijde is. De woning heeft drie slaapkamers, een salon, een gastenruimte, een badkamer, een keuken en twee balkons (CGVS p. 4). Voorts bezit uw vader nog een stuk landbouwgrond. Hoewel u verklaart dat het loon van uw vader, die tot heden bij het openbaar ministerie werkt, niet voldoende was (CGVS p. 5, 8) bleek u evenwel zakgeld te krijgen van uw moeder en kon er dagelijks eten en drinken voorzien worden (CGVS p. 8). Vervolgens was uw moeder mits hulp van haar broers in de mogelijkheid om naar Saudi Arabië te reizen (CGVS p. 9) en ook uw reis naar Europa van vijf tot zes duizend dollar werd gefinancierd door hen (CGVS p. 9). Immers blijken uw zussen, in tegenstelling tot uw verklaringen (CGVS p. 8), hun plaats op de arbeidsmarkt gevonden te hebben. Tenslotte blijkt u nog contacten te onderhouden met uw familie in de Gazastrook (CGVS p. 4), hetgeen overigens ook duidelijk is uit de Facebookprofielen van uw zussen. Niets uit uw verklaringen wijst erop dat u bij terugkeer geen beroep kan doen op uw familie noch dat zij niet bereidwillig zouden zijn om u te helpen. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er niet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Gaza precare levensomstandigheden zou kennen.*

*Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een ‘onmenselijke en vernederende behandeling’ loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.”*

De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke situatie niet volgt dat hij in een situatie van extreme armoede zal belanden waardoor hij onmogelijk kan voorzien in zijn elementaire levensbehoeften op het gebied van voeding, hygiëne en huisvesting.



Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het loon van zijn vader onvoldoende was om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien, gaat hij eraan voorbij dat hij verklaarde dat hij van zijn moeder zakgeld kreeg (CGVS verhoor, p. 8), zijn ooms bereid waren in te staan voor de kosten van zijn reis naar Europa (CGVS verhoor, p. 9) en zijn moeder in staat bleek om reeds naar Saoedi-Arabië te reizen (CGVS verhoor, p. 10). Waar hij stelt dat sedert zijn vertrek uit Gaza in 2019 de ravage er enkel groter is geworden, gaat hij eraan voorbij dat hij nochtans verklaarde dat zijn familie geen schade opliep tijdens de laatste schermutselingen in de Gazastrook (CGVS verhoor, p. 5), ze eten en drinken hadden (CGVS verhoor, p. 8) en twee maaltijden per dag hadden (CGVS verhoor, p. 8). Verzoeker kan aldus niet bijgetreden worden waar hij meent dat hij in geval van terugkeer in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen waardoor hij onmogelijk kan voorzien in zijn elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Tenslotte kan nog worden gewezen op de situatie van zijn zussen, die zoals *supra* is gebleken wel degelijk (universitaire) studies konden aanvangen.

Op basis van voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker niet heeft weerlegd dat zijn situatie behoorlijk was. Aldus brengt verzoeker geen concrete, op hem persoon betrokken feiten en elementen aan die ander licht kunnen werpen op de evaluatie van zijn persoonlijke omstandigheden in de Gazastrook. Het geheel dat voorafgaat in acht genomen, oordeelt de commissaris-generaal dan ook op goede gronden dat nergens uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofd concrete en ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe hebben geleid dat hij de Gazastrook diende te verlaten of die er toe leiden dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren.

Verzoeker brengt evenmin concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat hij in geval van terugkeer naar Gaza persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker de Gazastrook heeft verlaten of er niet naar kan terugkeren omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet en zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat hij in Gaza een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 van het EVRM.

5.3.2.2. De Raad oordeelt vervolgens dat het al dan niet open zijn en de toegankelijkheid van de grensovergang in Rafah een uitermate wezenlijk element uitmaakt in de beoordeling van het toekennen van een internationale beschermingsstatus aan Gazanen en dat dit element dient te worden betrokken bij de beoordeling van het reële risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist dat hij op een veilige manier kan terugkeren naar de Gazastrook.

Met de aanvullende nota brengt de commissaris-generaal het artikel *"Opened for 6 consecutive months: Rafah Border continues to receive humanitarian cases, aid"* van Egypt Today bij waaruit blijkt dat in navolging van de richtlijnen van de Egyptische autoriteiten en op grond van een akkoord tussen Egypte en de Palestijnse autoriteit, de grensovergang te Rafah sedert 16 mei 2021 ononderbroken in beide richtingen geopend is en dit elke dag van de week behalve op vrijdag en op officiële feestdagen. Verzoeker kan aldus niet gevolgd worden waar hij de commissaris-generaal verwijt geen onderzoek te hebben gevoerd naar de opening van de grensovergang vanaf 1 juli 2020.

Bovendien blijkt, voor wat betreft de terugkeermogelijkheden voor Palestijnen naar Gaza, uit de COI Focus *"Territoires Palestiniens. Retour dans la bande de Gaza"* van 3 september 2020 dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort verkrijgen van de Palestijnse minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het verwerven van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men beschikt over een identiteitskaartnummer. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of internationale bescherming in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor het uitreiken van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort. Rekening houdend met het gegeven dat verzoeker een kopie van zijn paspoort en zijn identiteitskaart kon voorleggen en aldus over een identiteitskaartnummer beschikt, zijn er dan ook

geen redenen voorhanden om aan te nemen dat hij niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar de Gazastrook.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook moet men zich naar het noorden van Egypte begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade in Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een Palestijns paspoort in te schepen, op voorwaarde dat de grensovergang in Rafah open is. Onder deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Caïro voorziet de Palestijnse ambassade in Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren. Uit de beschikbare informatie komt echter duidelijk naar voren dat Palestijnen uit de Gazastrook, die reizen naar of terugkeren uit Egypte, niet worden gevisieerd, noch het slachtoffer zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.

Er is in de Sinai in Egypte echter actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Bijgevolg kan er niet worden besloten dat Gazanen, die enkel door het gebied moeten reizen, om die reden niet zouden kunnen terugkeren naar de Gazastrook.

Een van de factoren die de organisatie van pendelbussen bemoeilijkt, is het implementeren van de nodige veiligheidsmaatregelen voor een veilig transport naar de Gazastrook, aangezien dit afhankelijk is van de veiligheidssituatie in de Sinai. Maar ook andere, puur praktische factoren hebben een invloed op de organisatie van het busvervoer (bijvoorbeeld: de pendelbus vertrekt pas als deze volzet is). Bovendien merkt de Raad op dat uit de beschikbare informatie weliswaar blijkt dat de Egyptische politie het doelwit is van extremistische organisaties actief in de Sinai, doch hieruit blijkt niet dat de politie die deze pendelbussen begeleidt of deze bussen zelf reeds zouden zijn gevisieerd door jihadistische milities, en dit terwijl er tegelijkertijd sprake is van een duidelijke toename van het aantal terugkeerders naar Gaza via de grensovergang van Rafah. Aldus kan er worden gesteld dat deze terugkeer op een voldoende veilige manier plaatsvindt, aangezien de Egyptische autoriteiten gepaste middelen voorzien om een beveiligde terugkeer naar Gaza te garanderen.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het CGVS beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De argumentatie in het verzoekschrift en de verschillende rapporten waarnaar wordt verwezen zijn niet van die aard om de grondige analyse door de commissaris-generaal van de mogelijkheid tot terugkeer naar Gaza, inclusief de veiligheidssituatie in de Sinai, in een ander daglicht te plaatsen. Dat er zich in de Sinai nog veiligheidsincidenten en terreuraanslagen voordoen wordt in het voorgaande niet betwist en terdege in rekening gebracht. Nergens uit de door verzoeker aangehaalde informatie kan echter blijken dat de politie die de pendelbussen tussen Caïro en Rafah begeleidt of deze bussen zelf reeds het slachtoffer zouden zijn geweest van aanslagen gepleegd door de gewapende groeperingen actief in de regio.

Informatie over de openingsdagen van de grenspost in Rafah is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat er weliswaar beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), doch dat er tegelijkertijd geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang wordt geopend, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om de Gazastrook in en uit te reizen. In de praktijk is de grensovergang in Rafah sinds mei 2018, met uitzondering van feestdagen en speciale gelegenheden, bijna voortdurend open geweest. Dit is de langste periode dat de grensovergang doorlopend is geopend sinds september 2014, toen deze werd afgesloten. Terugkeren naar het grondgebied van de Gazastrook is derhalve mogelijk. De grensovergang is immers sinds juli 2018 vijf dagen per week (van zondag tot en met donderdag) open. De beslissing van de Palestijnse Autoriteit om op 6 januari 2019, naar aanleiding van de nieuwe hoogoplopende spanningen tussen Fatah en Hamas, haar personeel terug te trekken van de grensovergang in Rafah heeft ertoe geleid dat deze sindsdien, net zoals dat het geval was in de periode juni 2007 tot en met november 2017, enkel wordt bemand door Hamas. Indien er op een bepaald

ogenblik werd gevreesd dat de situatie aan de grensovergang in Rafah achteruit zou gaan, blijkt duidelijk uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat dit niet het geval is geweest. De grensovergang bleef immers, na de terugtrekking van de Palestijnse Autoriteit op 7 januari 2019, voortdurend 5 dagen per week geopend in de richting van terugkeer naar de Gazastrook en is bovendien, zoals supra reeds uiteengezet, sinds 16 mei 2021 ononderbroken geopend is in beide richtingen (en dus ook in de richting van vertrek naar Egypte).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt verder niet dat afgewezen verzoekers die terugkeren naar de Gazastrook louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, een reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zo niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar de Gazastrook mogelijk zal worden ondervraagd over zijn activiteiten in het buitenland en de redenen waarom hij de Gazastrook heeft verlaten, dan wel ernaar terugkeert, kan hieruit op zich evenwel geen reëel risico op het lijden van ernstige schade worden afgeleid. Dit wordt bevestigd door het feit dat Fedasil heeft deelgenomen aan de begeleiding van verschillende personen die vrijwillig zijn teruggekeerd naar Gaza in 2019, en dat indien er gevallen werden gerapporteerd waarbij personen enkele uren werden vastgehouden op de luchthaven in Caïro, de feedback die werd gegeven door de teruggekeerde Palestijnen niet van die aard is om te besluiten dat men, in Caïro of Rafah, werd blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling louter omwille van een terugkeer na een verblijf in Europa. Zo leest de Raad in de COI *Focus "Territoires Palestiniens. Retour dans la bande de Gaza"* van 3 september 2020 dat Fedasil de vrijwillige terugkeer naar Gaza regelt. Voor vertrek worden kandidaat-terugkeerders uitvoerig geïnformeerd over de procedure en mogelijke problemen. Na aankomst tracht Fedasil contact te houden en feedback te vragen. Terugkeerders reizen van Brussel naar Caïro met een vlucht van Egyptair. In enkele gevallen was er sprake van kortstondige (enkele uren) vasthouding op de luchthaven in Caïro. Vanuit Caïro reizen de Palestijnen verder naar Rafah met een shuttlebus. De shuttlebus wordt dikwijls tegengehouden door de Egyptische autoriteiten, iedereen wordt dan gecontroleerd en dit zorgt vaak voor langdurig oponthoud. Fedasil stelt geen weet te hebben van problemen aan de grensovergang. Het agentschap benadrukt dat wel nauwgezet moet worden opgevolgd wanneer de grens open is en dat de vertrekken hierop moeten worden afgestemd, tevens in akkoord met Egyptair. Uit deze informatie blijkt voorts dat Fedasil in het jaar 2020 reeds de vrijwillige terugkeer van 13 Gazanen heeft georganiseerd.

Ook het CGVS houdt de situatie in Gaza al vele jaren nauwlettend en continu in het oog via zijn documentatie- en onderzoeksdienst. De grenspost in Rafah wordt aan Palestijnse zijde al jarenlang enkel door Hamas gecontroleerd. Indien er ernstige, aangetoonde en terugkerende problemen waren geweest met de manier waarop Hamas Palestijnen die in Europa hadden verbleven behandelde, zou dit ongetwijfeld zijn gemeld door de talrijke instellingen, organisaties, en instanties die de situatie in de Gazastrook nauwlettend in het oog houden. De raadpleging van de diverse bronnen opgeleid in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier leverde evenwel geen enkele aanwijzing op dat Hamas Palestijnen die terugkeerden naar de Gazastrook, louter omwille van een verblijf in Europa of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, heeft gefolterd of onmenselijk of vernederend heeft behandeld. Actueel maken verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen evenmin melding van dergelijke problemen.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Hamas stond. Aan de door hem voorgehouden vrees voor zijn vader omdat hij weigerde zijn diensten te verlenen aan Hamas. Er kan dan ook redelijkerwijs van worden uitgegaan dat Hamas verzoeker niet zal viseren bij een terugkeer naar de Gazastrook.

Verzoeker heeft derhalve niet aangetoond dat er, omwille van de omstandigheden bij een terugkeer via de grenspost te Rafah, in zinnen hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, kan de Raad *in casu* niet anders dan besluiten dat een terugkeer naar Gaza via de Sinai en de grensovergang te Rafah actueel mogelijk is en dat er op dit ogenblik geen praktische en veiligheidsbarrières zijn die een terugkeer naar Gaza belemmeren.

5.3.3. De Raad herinnert eraan dat hij *in casu* met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad

stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risico-analyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn. Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt.

Uit de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 27 augustus 2021 en de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022 blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername door Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, wordt gekenmerkt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur om ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid worden teruggeschroefd. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld. Dit was bijvoorbeeld het geval in 2014, toen Israël er de grootschalige militaire operatie '*Operatie Beschermd Rand*' startte, de meest verwoestende operatie in de Gazastrook sinds 2007.

Sinds 15 mei 2018, de datum waarop Hamas en Israël informele onderhandelingen gestart zijn, is het geweld aan Palestijnse zijde (grensgeweld, ballon- en raketaanvallen) gereactiveerd, telkens Hamas van mening is dat Israël zijn verplichtingen niet nakomt. Dit geweld wordt beantwoord met Israëlische represailles in de vorm van luchtbombardementen in combinatie met economische restricties.

Op 19 mei 2020 heeft de Palestijnse autoriteit, als reactie op het voornemen van Israël om bepaalde delen van Judea en Samaria te annexeren, aangekondigd dat zij zich niet langer gebonden achtte aan de overeenkomsten afgesloten met Israël en de Verenigde Staten en dat zij alle militaire en civiele coördinatie met Israël heeft stopgezet. Naast het verbreken van deze overeenkomsten heeft de dreiging van annexatie aan Palestijnse zijde aanleiding gegeven tot raketbeschietingen, gevolgd door Israëlische bombardementen, waarbij materiële schade werd aangericht en gewonden vielen.

Een volgende escalatie van het geweld tussen de partijen vond plaats in de tweede helft van augustus 2020, onder meer door het oplaten van zogenaamde brandballonnen. Als onderdeel van een staakt-het-vuren op 31 augustus 2020 heeft Israël ermee ingestemd om, in ruil voor een terugkeer naar kalmte, de uitvoering van de in 2019-2020 genomen maatregelen, waaronder de verhoging van het aantal werkvergunningen, export en import van diverse goederen en de uitbreiding van het visgebied, voort te zetten, alsook om de levering van elektriciteit te vergroten, medische apparatuur te leveren voor de bestrijding van Covid-19 en grote infrastructuurprojecten te lanceren.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël hebben getroffen om de Covid-19-pandemie te bestrijden, zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021 relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerden de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op na verschillende maanden van kalmte in de Palestijnse gebieden. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Na raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

Van half augustus tot half september werd een hervatting van de vijandelijkheden van lage intensiteit waargenomen en op 21 augustus 2021 raakten ongeveer 40 Palestijnse demonstranten gewond.

Midden september werden in het kader van de ontsnapping van Palestijnse gedetineerden uit een Israëliëse gevangenis meerdere raketten afgevuurd richting Zuid-Israël en niemand raakte gewond bij het vergeldingsbombardement op Hamasdoelen. (COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022, p. 14-15). In oktober en november werden er geen veiligheidsincidenten gemeld, terwijl in december 2021 en januari 2022 onder meer drie Palestijnse boeren en drie Palestijnse onderdanen geblesseerd raken bij Israëlische aanvallen (COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022, p. 16).

Daarnaast komen er nog steeds incidenten voor in de zogenaamde bufferzone ("*zone-tampon*"), de toegestane zone waarbinnen kan worden gevist. Dit type geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering (COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022, p. 18).

Op basis van al deze feitelijke gegevens samen dient te worden vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Gaza zeer precair en volatiel is. Evenwel blijkt actueel geen sprake van een systematische vervolging van de inwoners van Gaza. Immers, hoewel er sprake is van aanhoudend geweld dat de Gazastrook kenmerkt sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, waarbij schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas regelmatig worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld en waarbij Israël niet enkel militaire doch tevens burgerlijke doelwitten viseert, is de Raad van oordeel dat niet kan worden geconcludeerd dat de schendingen van fundamentele rechten en het internationale humanitaire recht, die zich herhaaldelijk voordoen in de Gazastrook, heden neerkomen op een voortdurende vervolging die de burgerbevolking van Gaza als geheel treft. De Raad betwist niet dat momenteel in Gaza sprake is van grote onveiligheid en een willekeurige staat van geweld, maar hij is van mening dat, in het licht van de informatie die hem door de partijen is meegedeeld, niet kan worden geconcludeerd dat er in Gaza actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker in het verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie dateert van voor de door commissaris-generaal bijgebrachte COI Focus van 14 februari 2022 en ligt in dezelfde lijn van deze informatie. Alleszins kan uit de door verzoeker geciteerde informatie uit het verzoekschrift niet besloten worden dat de bovenstaande analyse van de mate van het willekeurig geweld niet langer accuraat is.

Door zonder meer te verwijzen naar en te citeren uit landeninformatie over Gaza, die (groten)deels dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Gaza is gesteund, zonder deze informatie op zichzelf toe te passen, brengt verzoeker geen elementen bij die deze appreciatie kunnen ombuigen. Ook de verwijzing naar rechtspraak van deze Raad kan geen afbreuk doen aan dit besluit. De Raad herhaalt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen moet worden onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag.

Verzoeker laat verder na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Gaza. Er zijn geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

5.3.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de

zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO